

Izrek

1. Člena 2(11) in 11 Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 je treba razlagati tako, da mora v okoliščini, ko je bila premestitev otroka izvedena v skladu z začasno izvršljivo sodno odločbo, ki je bila nato razveljavljena s sodno odločbo, v kateri je bilo za otrokovo prebivališče določeno prebivališče tistega od staršev, ki živi v državi članici izvora, sodišče države članice, v katero je bil otrok premeščen in ki odloča o zahtevku za vrnitev otroka, ob preučitvi vseh posebnih okoliščin posameznega primera preveriti, ali je imel otrok neposredno pred domnevno neupravičenim zadržanjem svoje običajno prebivališče še vedno v državi članici izvora. V okviru te presoje je treba upoštevati dejstvo, da je bilo sodno odločbo, s katero je bila dovoljena premestitev, mogoče izvršiti začasno in da je bila zoper njo vložena pritožba.
2. Uredbo št. 2201/2003 je treba razlagati tako, da je v okoliščini, ko je bila premestitev otroka opravljena v skladu z začasno izvršljivo sodno odločbo, ki je bila nato razveljavljena s sodno odločbo, v kateri je bilo za otrokovo prebivališče določeno prebivališče tistega od staršev, ki živi v državi članici izvora, zavrnitev vrnitve otroka v to državo članico po izdaji te druge odločbe neupravičeno in je treba uporabiti člen 11 te uredbe, če se ugotovi, da je imel otrok neposredno pred to zavrnitvijo vrnitve svoje običajno prebivališče še vedno v navedeni državi članici. Če se ugotovi, nasprotno, da otrok takrat svojega običajnega prebivališča ni več imel v državi članici izvora, se odločba o zavrnitvi zahtevka za vrnitev na podlagi te določbe sprejme brez poseganja v uporabo pravil o priznavanju in izvrševanju odločb, izdanih v državi članici, ki so določena v poglavju III te uredbe.

⁽¹⁾ UL C 351, 6.10.2014.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Köln (Nemčija) 31. julija 2014 – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH proti Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

(Zadeva C-369/14)

(2014/C 439/22)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Köln

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Tožena stranka: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali je treba člena 2(1) in 3(a) ter prilogi IA in IB k Direktivi 2002/96/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 o odpadni električni in elektronski opremini in/ali člena 2(1)(a) in 3(1)(a) ter prilogi I in II k Direktivi 2012/19/EU ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremini razlagati tako, da pogoni za odpiranje (garažnih) vrat, ki jih poganjajo električne napetosti približno od 220 V do 240 V, ki so namenjeni za vgradnjo v stavbno opremo skupaj z (garažnimi) vrati, sodijo pod pojem električne in elektronske opreme, zlasti pod pojem električnih in elektronskih orodij?
- 2) Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali je treba Prilogo IA, točka 6, in Prilogo IB, točka 6, Direktive 2002/96/ES in/ali člen 3(1)(b), Prilogo I, točka 6, in Prilogo II, točka 6, Direktive 2012/19/EU razlagati tako, da je treba pogone (za odpiranje garažnih vrat) v skladu s prvim vprašanjem obravnavati kot sestavni del velikih nepremičnih industrijskih orodij v smislu teh določb?

3) Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen in odgovor na drugo vprašanje nikalen:

Ali je treba člen 2(1) Direktive 2002/96/ES in/ali člen 2(3)(b) Direktive 2012/19/EU razlagati tako, da je treba pogone (za odpiranje garažnih vrat) v skladu s prvim vprašanjem obravnavati kot del druge vrste opreme, ki ne sodi na področje uporabe teh direktiv?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) – Skupna deklaracija Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije glede člena 9 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 7, str. 359).

⁽²⁾ UL L 197, str. 38.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Rüsselsheim (Nemčija)
11. avgusta 2014 – Juergen Schneider, Erika Schneider proti Condor Flugdienst GmbH**

(Zadeva C-382/14)

(2014/C 439/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Rüsselsheim

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Juergen Schneider, Erika Schneider

Tožena stranka: Condor Flugdienst GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se morajo izredne razmere v smislu člena 5(3) Uredbe ⁽¹⁾ nanašati neposredno na rezervirani let?
2. Če je treba na prvo vprašanje odgovoriti nikalno, koliko predhodnih letov letala, določenega za predvideni let, je upoštevni za izredne razmere? Ali obstaja časovna omejitev glede upoštevanja izrednih razmer med predhodnimi leti? In če obstaja, kako jo je treba izračunati?
3. Če so za poznejši let upoštevne tudi izredne razmere, ki nastopijo med predhodnimi leti, ali se morajo vsi ustrezni ukrepi, ki jih mora sprejeti dejanski letalski prevoznik v skladu s členom 5(3) Uredbe, nanašati le na preprečitev izrednih razmer ali tudi na preprečitev večje zamude?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91, UL L 46, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi
Bírószág (Madžarska) 28. avgusta 2014 – Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft./
Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága**

(Zadeva C-409/14)

(2014/C 439/24)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bírószág

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft.